

Making Appropriate of Urban Spaces for cultural activities (Case Study: Grand Bazaar, Tehran)

ARTICLE INFO

Article Type

Original Research

Authors

Maroofi S.*¹ PhD

How to cite this article

Maroofi S. Making Appropriate of Urban Spaces for cultural activities (Case Study: Grand Bazaar, Tehran). Urban Design Discourse- a Review of Contemporary Literatures and Theories. 2020;1(2):109-117.

ABSTRACT

Urban spaces, such as streets, squares, markets, and open spaces, are among the most important spaces in reflecting the culture of a country and providing its components and elements of identity. The facilities and features of this type of space affect the presence of people in them and also the way people interact with these physical collections. Urban spaces are an arena for the social and cultural interactions of the people of any society. Paving the way for such an arena requires the creation of physical and functional arrangements. The purpose of the present study is to provide solutions to make appropriate urban spaces to cultural and social events. Tehran Bazaar area was selected for field studies. The choice of this area was due to the fact that the Tehran Bazaar area is located in the historical and central part of Tehran. This area has long been a place of public presence and social interactions and also a place of numerous developments throughout the history of Tehran. The research method of this study is analytical-descriptive and based on historical documents and field observations. In this study, after theoretical studies and obtaining a conceptual framework, the scope of studies has been identified and analyzed by conducting field observations. The Swat Analysis Table was used to analyze the research data. In the end, based on the analysis of the Swat Table, the operational objectives, strategies, and physical and functional strategies for achieving the main goal of the study (making appropriate the study area for holding cultural and social ceremonies) were presented.

Keywords Urban Spaces; Social and Cultural Activities; Performing Arts; Tehran Grand Bazaar

¹Urban Planning & Design Department, Faculty of Civil Engineering & Architecture, Bouin Zahra Technical University, Bouin Zahra, Qazvin, Iran

*Correspondence

Address: Bouin Zahra Technical University, Imam Khomeini Boulevard, Bouin Zahra, Qazvin, Iran. Postal code: 3451866391.

Phone: +98 (28) 34894101

Fax: +98 (28) 34894121

akmaroufi@yahoo.com

CITATION LINKS

- [1] Recognition of the effect of collective rituals on the configuration of the traditional city
- [2] Design of urban space: An inquiry into a socio-spatial process” [3] Urban design: Method and techniques [4] Public places-urban spaces: The dimensions of urban design [5] Continuum companion to twentieth century theatre [6] The role of festivals and cultural events in the strategic development of cities [7] Cities for people [8] The impact of festivals on cultural tourism [9] The impact of third places on community quality of life [10] Street theater, the process of changing the contractual environment of the play [11] Tehran Grand Bazaar, markets and surrounding markets in the last two hundred years [12] Iranian drama, other Iranian dramas: Before and after Islam [13] Drama in Iran [14] iranak.org [15] Taziyeh of Iran's leading native art [16] hamshahrionline.ir [17] istta.ir

Article History

Received: June 27, 2019

Accepted: March 06, 2020

ePublished: June 20, 2020

مناسبسازی فضاهای شهری برای فعالیت‌های فرهنگی (نمونه موردی: محدوده بازار تهران)

سکینه معروفی^{*} PhD

گروه معماری و شهرسازی، دانشکده عمران و معماری، مرکز آموزش عالی فنی و مهندسی بوئین زهرا، قزوین، ایران

چکیده

کمنگتری در زمینه هویتسازی سنتی دارد. از جمله این آیین‌های نمایشی، تعزیه، نقالی و تئاتر خیابانی هستند که همگی در فضای جمعی به منصه ظهور می‌رسیده‌اند. این در حالی است که به نظر می‌رسد فضاهای شهری امروزی در ایران، برای اجرای چنین مراسمات اجتماعی و فرهنگی طراحی نشده‌اند. بنابراین توجه به عواملی نظیر امنیت، فضای کالبدی کافی و مناسب برای برگزاری و تماشای عموم، ساماندهی فضاهای ایجاد تنوع و ارتقای کیفیت، می‌تواند بر میزان رخداد چنین فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی در فضاهای شهری تاثیرگذار باشد. این پژوهش در پی پاسخ به این دو سؤوال است: آیا فضاهای شهری معاصر برای انجام فعالیت‌های فرهنگی و جمعی مناسب هستند؟ راهکارهای مناسبسازی این فضاهای برای رخداد فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی کدامند؟ برای انجام مطالعات میدانی و بررسی‌های موردي محدوده بازار بزرگ تهران انتخاب شد. انتخاب این محدوده به این دلیل بود که بازار شهر تهران در بافت تاریخی و مرکزی شهر واقع شده، از دیرباز محل رفت‌وآمد، ملاقات افراد و همچنین بستر تحولات متعدد بوده و جزء محدود بازماندگان هویت‌بخش به شهر تهران است. در ادامه لازم است متغیرهای پژوهش، فضاهای شهری، فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی مورد نظر پژوهش و نحوه ارتباط این متغیرها در چارچوب نظری تشریح شود.

فضای شهری

"فضای شهری جایی است که تعامل اجتماعی و تجربه روزمره زندگی شهری، در آن روی می‌دهد. فضایی که افراد یا سازمان‌های خصوصی آن را کنترل نمی‌کنند و از این رو به روی عame مردم گشوده است". فضای شهری "بستر مشترکی است که مردم فعالیت‌های کارکردی و مرامی خود را که پیونددنده اعضای جامعه است، در آن انجام می‌دهند. این فعالیت‌ها چه روزمرگی‌های معمولی باشد و چه جشنواره‌های دوره‌ای، صحنه‌ای است که به روی آن نمایش زندگی جمعی، در معرض دید قرار می‌گیرد"^[2]. یک فضای عمومی شهری زمانی می‌تواند موفق عمل کند که بتواند مردم زیادی را مخاطب خود قرار دهد. به گفته ماتین "وجود این‌گونه فضاهای یکی از نشانه‌های جامعه متمدن و از ویژگی‌های آنها حرکت آزادانه در آن، در عین داشتن امنیت است"^[3]. ویژگی فضای بازی که با آزادی مورد استفاده قرار می‌گیرد این است که طرق مختلف استفاده از فضا پیش‌بینی و امکان ایجاد تعاملات اجتماعی جالب و جذاب در آن فراهم شده است"^[4]. مatasفانه امروزه فضاهای عمومی نه تنها جاذب فعالیت‌ها و تعاملات اجتماعی نیستند بلکه منجر به ازیمان بردن تماس افراد با یکدیگر شده‌اند. "فضاهای شهر نظیر میادین، خیابان‌ها و کافه‌ها تبدیل به مکان‌هایی برای به‌هم‌خیره‌شدن، به جای صحنه‌های بحث و گفت‌وگو شده‌اند"^[2]. فضای شهری مناسب برای فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی، فضایی است که مردم در حالی که می‌توانند مکان‌های دیگر را نیز انتخاب کنند، استفاده از این فضا را ترجیح می‌دهند. راه حل داشتن چنین فضاهایی این است که آنچه مردم به آن علاقه دارند در اطراف و

فضاهای شهری، نظیر خیابان‌ها، میادین، بازارها و فضاهای باز از جمله مهمترین فضاهای در بازتاب فرهنگ یک کشور و تامین اجزا و عناصر هویت آن هستند. امکانات و ویژگی‌های این نوع فضاهایی، بر حضور مردم در آنها و فعالیت‌هایی که انجام می‌دهند و همچنین بر نحوه تعامل افراد با این مجموعه‌های کالبدی تاثیرگذار است. فضاهای شهری عرصه‌ای برای تعاملات اجتماعی و فرهنگی مردمان هر جامعه هستند. زمینه‌سازی برای چنین عرصه‌ای، نیازمند ایجاد تمهیدات کالبدی و عملکردی لازم است. هدف از پژوهش حاضر ارایه راهکارهایی برای مناسبسازی فضاهای شهری بهمنظور وقوع رخدادهای فرهنگی و جمعی است. برای انجام مطالعات میدانی محدوده بازار تهران انتخاب شد. انتخاب این محدوده به این دلیل بود که محدوده بازار تهران در بافت تاریخی و مرکزی شهر تهران واقع شده و از دیرباز محل رفت‌وآمد مردم و تعاملات اجتماعی بوده و همچنین بستر تحولات متعدد در طول تاریخ شهر تهران است. این محدوده جزء محدوده‌های هویت‌بخش شهر تهران نیز قلمداد می‌شود. روش تحقیق این پژوهش تحلیلی- توصیفی و با استناد به اسناد تاریخی و مشاهدات میدانی است. در این پژوهش پس از مطالعات نظری و بدست آوردن چارچوب مفهومی، به شناخت و تحلیل محدوده مطالعاتی از طریق انجام مشاهدات میدانی کارشناس محور اقدام شده است. در ادامه برای تحلیل داده‌ها از جدول تحلیل سوات استفاده شد. در پایان براساس تحلیل‌های جدول سوات اهداف عملیاتی، راهبردها و راهکارهای کالبدی و عملکردی برای تحقق هدف اصلی پژوهش (مناسبسازی محدوده مورد مطالعه، برای برگزاری مراسم فرهنگی و جمعی) ارایه شدند.

کلیدواژه‌ها: فضای شهری، فعالیت‌های فرهنگی و جمعی، آیین‌های نمایشی، بازار بزرگ تهران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۴/۰۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۲/۱۷

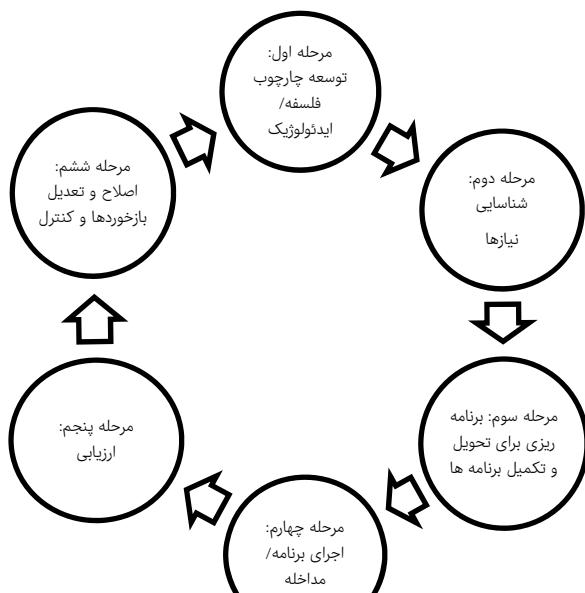
نویسنده مسئول: akmaroufi@yahoo.com

مقدمه

فضاهای شهری، نظیر خیابان‌ها، میادین، بازارها و فضاهای باز از جمله مهمترین فضاهای در بازتاب فرهنگ یک کشور و تامین اجزا و عناصر هویت آن هستند. امکانات و ویژگی‌های این نوع فضاهایی، بر حضور مردم در آنها و فعالیت‌هایی که انجام می‌دهند و همچنین بر نحوه تعامل افراد با این مجموعه‌های کالبدی تاثیرگذار است^[1].

از جمله فعالیت‌هایی که در فضاهای شهری انجام می‌شود فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی است. با توجه به فرهنگ اعتقادی رایج در ایران، نمایش‌ها و سنت‌های آیینی و مذهبی، یکی از این فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی محسوب می‌شود که البته نقش مهمی نیز در ایجاد و تقویت احساس همبستگی و انسجام اجتماعی بر عهده دارند. اگرچه مatasفانه امروزه، با فرآیند جهانی‌شدن و ازبین‌رفتن مصنوبیت فرهنگ‌ها، این نوع فعالیت‌ها حضور

فعالیت‌ها از طریق همپوشانی و تغییر مداوم بین راه رفتمند، نتوف، استراحت، مکث و مکالمه اتفاق می‌افتد^[۷]. وی همچنین می‌افزاید، اعمال غیرقابل پیش‌بینی، بدون برنامه و خودانگیخته بخش مهم از چیزی هستند که حرکت و توقف در فضاهای شهری را جذاب می‌کند. هنگامی که فرد در حال حرکت است با دیدن مردم و وقایع تشویق می‌شود که از نزدیکتر نگاه و یا حتی توقف کند و به آنها ملحق شود. گل فعالیت‌ها در فضای شهری را به سه دسته شامل فعالیت‌های ضروری، فعالیت‌های انتخابی و فعالیت‌های اجتماعی تقسیم می‌کند (جدول ۱).

شکل ۱) الگوی برنامه‌ریزی یک رویداد فرهنگی^[۶]

جدول ۱) تقسیم‌بندی فعالیت‌ها در فضای شهری از دید یان گل ویئگی‌ها

نوع فعالیت	ویژگی‌ها
ضروری	فعالیت‌هایی نظیر رفتن به محل کار یا مدرسه، انتظار در ایستگاه اتوبوس و تحویل کالا به مشتریان که مردم مجبور به انجام آنها هستند و تحت هر شرایطی انجام می‌شوند.
انتخابی	فعالیت‌هایی نظیر پیاده‌روی در گردشگاه، سرپایی‌ستاندن برای داشتن زاویه دید خوبی به شهر، نشستن برای لذت‌بردن از منظره و هوا، اختیاری یا فراغتی هستند و مردم به آنها علاقه دارند. اغلب جذاب‌ترین و محبوب‌ترین فعالیت‌های شهر به گروه فعالیت‌های اختیاری تعلق دارند که کیفیت مناسب شهر پیش‌نیاز آنها است.
اجتماعی	این فعالیت‌ها دفعتاً شکل می‌گیرند و به دنبال حضور مردم در یک مکان و در یک زمان انجام می‌گیرند. این بین معنا است که هر موقعی که وقوع این نوع فعالیت‌ها ضروری به نظر برسد می‌توانند حمایت شوند و همچنین می‌توانند برای وقوع فعالیت‌های انتخابی، محیطی به وجود آورند.

فعالیت‌های فرهنگی در اشکال مختلف خود ابزارهایی برای تجلی فرهنگی هر جامعه محسوب می‌شوند. این رخدادهای فرهنگی همچنین می‌توانند به عنوان یک نماد فرهنگی عمل کنند و در ارتقای

درون این فضاهای وجود داشته باشد^[۴].

فرهنگ و فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی

فرهنگ دورنمایه هر گروه، سازمان، گردهمایی و جامعه است و از جمله مفاهیمی است که به راحتی قابل تعریف نیست. این امر از سرشت فرهنگ ناشی می‌شود که قالب‌ناظری است و مشکل در ظرفی می‌گنجد. سرشت فرهنگ از جنس "فهم" است، "فهم مشترک". یعنی کثیری از افراد انسانی که در مجموعه اجتماعی معینی مزیندی و مشخص می‌شوند، چگونه می‌فهمند. یکی از تعاریفی که جامعه‌شناسی طی چند دهه گذشته درباره فرهنگ به عمل آورده است، آن را "مجموع ارزش‌ها و نهادها" تعریف می‌کند. به ساده‌ترین وجه، ارزش، "هر امر یا مطلب درخور توجه گروه" و نهاد، "پاسخ به یک نیاز جمعی" تلقی می‌شود. پس کنش غیرقابل کتمانی بین خود ارزش‌ها و نهادها وجود دارد. ولی اغلب ارزش‌ها به سوی معنویات، هنر و زیبایی‌شناسی برتر گرایش می‌یابند. نهادها اغلب به سوی تبلوری‌افتین در شکل خاستگاه‌ها، پایگاه‌ها، جایگاه‌ها و در یک کلام در تمدن‌سازی و مدینه‌سازی گرایش پیدا می‌کنند. هر مجموعه‌ای از ارزش‌ها در بلندمدت نهادهای خاص خود و هر نهادی هم ارزش‌های مخصوص به خود را به وجود آورده، پرورد، تقویت و تحکیم می‌کند^[۵]. از دید پارسونز نظام فرهنگی، ادغام و اجتماعی‌شدن افراد در جامعه یا به عبارتی یکپارچگی کامل جامعه است. مثلاً می‌بینیم مردم در موقعیت مشخصی آن طوری که از آنها انتظار می‌رود رفتار می‌کنند، زیرا که هنجارهای و ارزش‌های (فرهنگ) جامعه در آنان درونی شده است. توسعه مفهوم فرهنگ و استفاده از آن به باورها و ارزش‌های مردم درباره جوامع، تغییر اجتماعی و جامعه آرمانی که به دنبال آن هستند، مربوط می‌شود. یورگن هابرماس به عنوان سردمدار و مدافع نوگرایی با بازسازی برخی اندیشه‌ها و نظریه‌های مارکس و بر و کارل مارکس، توسعه فرهنگی را کلید و ابزار اصلی پیشرفت جوامع انسانی می‌شناسد. برخی مردم‌شناسان و جامعه‌شناسان نوین، تنها نوع انسان را دارای فرهنگ می‌دانند^[۵].

در زمینه برنامه‌ریزی برای یک رخداد فرهنگی می‌توان گفت که شش مرحله اقدام وجود دارد که از فراهم‌شدن یک چارچوب فلسفی شروع شده است و به اجرا و ارزیابی و سپس اصلاح و تعدیل می‌انجامد (شکل ۱).

فضاهای شهری خاستگاه فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی

برنامه‌ریزی برای گنجاندن فعالیت‌های مناسب در فضاهای عمومی شهری که امکان ارتباطات اجتماعی و فرهنگی را فراهم می‌آورند، اهمیت بهسازی دارد. یان گل، مفهوم "زندگی در فضای میان ساختمان‌ها" را شامل همه فعالیت‌هایی می‌داند که مردم هنگام استفاده از فضای مشترک شهر به آن می‌پردازند. "راه رفتمند از مکانی به مکان دیگر، قدم‌زن، توقف‌های کوتاه، مکث‌های طولانی‌تر، تماشای ویترین‌ها، ملاقات و مکالمات، ورزش، سرگرمی، تجارت خیابانی، بازی کودکان، گدایی و سرگرمی‌های خیابانی مشخصه مشترک زندگی در فضای شهری است. تنوع و پیچیدگی

برای ایجاد مرکزیت در شبکه راههای بازار و تقسیم حرکت در سطح شبکه، احداث مسجد شاه (امام، ۱۲۵۶ق.)، مدارس مروی و صدر، سردر بازار و دروازه شاه عبدالعظیم به عنوان بنایهای عمومی شهر، ادامه پیدا کردند. در دوره ناصرالدین‌شاه، گسترش فضاهای تجاری و کالبدی بازار تهران شتاب بیشتری گرفت و از این دوره تا حکومت پهلوی اول، بازار در الگوی استخوان‌بندی مشخص شده خود رشد یافت.

در فاصله سال‌های ۱۳۰۴-۱۳۲۰ش.، خیابان‌کشی‌های شمالی-جنوبی و شرقی- غربی، چون خیام و بودجه‌مehrی (۱۵ خرداد کنونی) و تخریب محله سنگلچ، مسیرهای دسترسی به منطقه بازار را دگرگون کرد و رفتارهای عملکردی فرهنگی و اجتماعی این بخش رو به کاهش نهاد. به رغم تحولات گسترده و وسیع در ساختار اقتصادی و مناسبت فرهنگی و اجتماعی، نقش و کارکرد بازار تهران در زندگی شهری و بر آن اساس، مولفه‌های ویژه هویتی و اجتماعی آن استمرار دارد^[11]. بازار در ایران به طور سنتی محل بروز احساسات دینی و مذهبی است. همچنین مهم‌ترین مکان برگزاری آیین‌های مذهبی بوده و هست. همچنین برگزاری آیین‌های ملی همچون جشن نوروز از دیرباز در این مکان انجام می‌شده است.

پیشینه رخدادهای فرهنگی و جمعی در بازار تهران

در طول تاریخ بسیاری از فعالیت‌های فرهنگی جنبه جمعی و اجتماعی داشته و در فضاهای عمومی به وقوع می‌پیوسته‌اند. در ایران نیز رخدادهایی همچون نقالی، تعزیه‌خوانی و نمایش‌های خیابانی، مسابقات ورزشی و غیره به شکل کارنوال ملی و مذهبی نمونه‌هایی از فعالیت‌های فرهنگی در فضاهای عمومی هستند. از جمله این رخدادهای فرهنگی که ارتباط تنگاتنگی با فضاهای شهری داشته‌اند مجموعه هنرهای نمایشی هستند. از گذشته در فضاهای شهری، به ویژه بازار تهران در ایام و مناسبت‌های مذهبی و ملی اجرای هنرهای نمایشی همچون نقالی، تعزیه و دسته‌گردانی رواج داشته است.

شكل ۲ عناصر تاریخی و تاثیرگذار داخل و نزدیک محدوده مطالعاتی را ارایه می‌دهد.

نقالی از جمله نمایش‌های آیینی است که علاوه بر قهوه‌خانه‌ها در فضای باز نیز انجام می‌شده است. استناد موجود، نشان می‌دهند، در دوره صفوی که نقالی رواج بسیار داشته است، رسم شاهنامه‌خوانی و قصه‌گویی در اسواق، میادین و محله‌های پرجمعیت توسط نقالان دوره‌گرد به اجرا درمی‌آمد^[12]. در بازار تهران نیز نمایش‌هایی در زمینه نقالی و سایر نمایش‌های تکنفره چون خواندن اشعار و سرودن داستان که درواقع اشاره به نقالی دارد، رواج داشته‌اند^[13]. درواقع، این شکل از تجمع، علاوه بر ایجاد خاطره جمعی، به حس وحدت‌بخشی و تعیین فضایی میدان نیز کمک می‌کرده است.

شكل ۳ نمونه‌ای از نقالی در میدان‌گاه و جمعیت نیمدایره به دور نقال را نشان می‌دهد.

دومین دسته از هنرهای نمایشی مربوط به تعزیه‌خوانی است. تعزیه شکلی از نمایش است که ریشه در اجتماعات و مراسم بادواره

فرهنگ یک جامعه نقشی موثر ایفا می‌کنند. فرهنگی که با ارزش‌ها و باورهای خود نشان از نوع زندگی مردم و سایه‌ای از تاریخ نهفته در خود دارد. در جریان این فعالیت‌های فرهنگی این ارزش‌ها، باورها و سبک‌های زندگی فرصتی برای ابراز وجود می‌یابند. رویدادها و جشنواره‌های فرهنگی به عنوان بخش ضروری زندگی شهری، محسوب می‌شوند. این فعالیت‌ها زمینه‌های متنوعی نظریه‌شناسی را می‌گردند. این فعالیت‌ها زمینه‌های سیاسی، فعالیت‌های فرهنگی، رویدادهای ورزشی و رخدادهای مذهبی که می‌توانند در سطح ملی، منطقه‌ای، شهری و محلی انجام شوند، دارند. در جدول ۲ به برخی نظریات در خصوص تاثیر فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی در فضاهای شهری پرداخته شده است.

جدول ۲ نظریه‌هایی در تعامل بین فضاهای شهری و فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی

نظریه‌پرداز	نظریه
گل ^[17]	اگر در فضای شهری، زندگی و فعالیت وجود داشته باشد، تبادلات اجتماعی فراوانی نیز وجود خواهد داشت. اگر فضای شهری مترون و خالی باشد، هیچ اتفاقی رخ نمی‌دهد.
کرومونا ^[14]	در کشف محیط، میل به شرکت در نمایش‌های جدید و تجربه‌های لذت‌بخش وجود دارد که به تفاوت و تغییر در محیط وابسته است. شرکت در های نمایشی و جمعی نظریه نمایشگاه‌های خیابانی، هنری، جشنواره‌ها، نمایش‌ها، بازارها و اتفاقات اجتماعی در طول زمان‌های مختلف می‌تواند به این کشف کمک کند.
اک و تیسل ^[18]	یکی از روش‌های امن ساختن فضاهای شهری، شیوه نمایشی یا حضور مردم است. همان‌طور که از نام آن پیدا است، حضور مردم را در بر دارد و آن را مستلزم عملکردگاری و فعالیت‌هایی می‌داند که جمعیت را به فضا می‌کشاند و محیط دعوت‌کننده‌ای ایجاد می‌کند.
ملنی پور ^[21]	مردم فعالیت‌های کارکردی و مراسmi خود را که پیوندهای اعماقی جامعه است، در فضاهای شهری انجام می‌دهند. این فعالیت‌ها چه روزمرگی‌های معمولی باشد و چه جشنواره‌های دوره‌ای، صحنه‌ای هستند که به روی آنها نمایش زندگی جمعی، در معرض دید قرار می‌گیرد.
النبرگ ^[19]	مکان سوم جایی پذیرای اجتماعاتی است که به شکل داوطلبانه دور از خانه و فعالیت‌های شادمانه و مفرح دور هم جمع می‌شوند و اکثراً معمولی و غیررسمی هستند.
زاهدی ^[10]	نمایش‌های خیابانی اغلب در فرست‌ها و مناسبت‌های پیش‌آمده اجرا می‌شوند و مخاطب را در میان کارهای روزانه غافلگیر و موقعیتی نمایشی را خلق می‌کنند تا تماشاگر و بازیگر در هم بیامیزند و یکی شوند.

بازار تهران

محدوده بازار شهر تهران در بافت تاریخی و مرکزی تهران واقع شده، از دیرباز محل رفت‌وآمد، ملاقات افراد و همچنین بستر تحولات متعدد بوده و جزء محدود بازماندگان هویت‌بخش به تهران است. مهم‌ترین دوران تحول و رشد کالبدی بازار تهران به زمان قاجار و انتخاب شهر تهران به عنوان پایتخت برمی‌گردد. احداث چهارسوق بزرگ (۱۲۲۲ق.)، چهارسوق کوچک (۱۲۴۳ق.) و بنای پیرامون آنها

شکل ۴ تعزیه در سال ۱۳۹۱ و حلقه مردمی که فضای اجرای تعزیه را تعریف کرده‌اند^[۱۶].

شکل ۵ روز عاشورا در سیزدهمیدان در زمان قاجار، تهران^[۱۷]

جشنواره نمایش‌های آیینی- سنتی

اجرای نمایش‌های اساطیری و تاریخی نظیر "سلیمان و بلقیس"، "زال و روپایه"، "رستم و سهراب"، شبیه‌خوانی "صحابک ماردوش" و نمایش‌های آغاز نوروز، فصل کشاورزی و باران‌خواهی و مجالس عروسی بومی همراه با شعر و آواز از جمله فعالیت‌های فرهنگی این جشنواره هستند. دین طیف متنوعی از اجرایگران سراسر ایران در این جشنواره که نمایش‌ها، فرهنگ‌ها و رنگ‌های خوشايندی را با خود به پایتخت می‌آورند، هر رهگذری را به سوی خود می‌خواند.

شکل ۶ شانزدهمین جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی در شهریور ۱۳۹۲ را نشان می‌دهد و در جدول ۳ انواع رخدادهای فرهنگی در محدوده بازار تهران ارایه شده است.

شکل ۶ شانزدهمین جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی در شهریور ۱۳۹۲؛ حلقه مردم به دور سکوی نمایش تهران

شهادت امام حسین در ایام محرم دارد. این نمایش گرچه در ظاهر اسلامی است، اما در اصل از میراث خاص سیاسی و فرهنگ ایرانی ملهم شده است^[۱۵]. در طول تاریخ در بازار تهران و فضاهای پیرامونی تعزیه‌خوانی مرسوم بوده است. از این رو تعزیه همواره به عنوان ابزاری برای ایجاد هویت مکانی فضاهای بدل شده است. فضاهایی که با اجرای تعزیه در ذهن مردم نقش می‌بستند، به فضاهای ماندگار در اذهان مردم فارغ از هر طبقه اجتماعی و اقتصادی تبدیل می‌شدند.

شکل ۴ تعزیه‌ای در سال ۱۳۹۱ را نشان می‌دهد.

تعزیه سیار نمونه دیگری از این نمایش است که با مردم در فضای باز گره خودرده بود. تعزیه‌ای که برخلاف تعزیه ثابت و معمول که در مکانی از آغاز تا انجام اجرا می‌شود، یک مجلس تعزیه را به چند مجلس کوتاه تقسیم می‌کردند. این تقسیم‌بندی بستگی به تعداد محلات مورد نظر و از پیش تعیین شده داشت^[۱۲]. "دسته‌گردانی" هم یکی از معمول‌ترین رسوم مذهبی بین توده‌های مردم در ایران است. "باشکوه‌ترین دسته‌ها در روز شهادت امام حسین یعنی روز عاشورا و در روز بیستم صفر، معروف به "اربعین" یا "چله"، چهل‌مین روز شهادت امام حسین در خیابان‌ها به راه می‌افتد. در بازار تهران برگزاری دسته‌جات عزاداری در ایام محرم و صفر یکی دیگر از جلوه‌های برپایی آیین‌های مذهبی است.

شکل ۵، عزاداری روز عاشورا در سیزدهمیدان در زمان قاجار در تهران را نشان می‌دهد.

شکل ۲) عناصر تاریخی و تاثیرگذار داخل و نزدیک محدوده مطالعاتی؛ انتخاب آنها به دلیل داشتن سایقه تاریخی و پتانسیل‌هایی است که برای طراحی و جذب افراد نظیر بازدیدکنندگان منطقه تاریخی به داخل محدوده دارند.

شکل ۳) نقایل در میدانگاه و جمعیت نیم‌دایره به دور نقایل (تاریخ نامشخص)^[۱۴]

نوع رویداد	مراسمهای مرتبط	فضای شهری برای اجرا
تعزیه	نقائی (پرده‌خوانی) نمایشگاه عکس عاشورا کاروان عاشورا	سبزه‌میدان (تعزیه) خیابان‌های ۱۵ خرداد، ناصرخسرو، صوراسرافیل و خیام (عبور کاروان عاشورا)
دهه محروم	حاجی فیروز کارناوال اقوام و سنت	میدانچه مروی (جشن نوروز) خیابان‌های ۱۵ خرداد، ناصرخسرو، صوراسرافیل، خیام و داور (عبور جراگران آبین‌های نمایشی نوروز نظیر حاجی فیروز، عبور کارناوال اقوام سنن ایرانی و برپایی نمایشگاه‌های لیاس و غذا) سبزه‌میدان و میدانچه صوراسرافیل (اجرای آبین‌های نمایشی اقوام و سنن) خیابان‌های محدوده (اجراگران خیابانی در حال حرکت) پیش‌فضای کاخ گلستان، میدانچه صوراسرافیل (نمایش‌های دایره‌ای نظیر نقائی، نمایش‌های تک و دونفره) میدانچه مروی (تخت‌حوضی): مجموعه کاخ گلستان (اجرای نمایش‌های تک و دونفره)
آغاز سال نو (نوروز)	جشنواره لیاس و غذای اقوام و سنن آبین‌های نمایشی اقوام و سنن (نظیر عروسی‌ها) و نمایش رسوم نوروز	
نمایش‌های روزانه	نقائی (شاهنامه‌خوانی) نمایش‌های تک و دونفره نوازندگان در حال حرکت نمایش‌های روحوضی	

یافته‌ها

تعريف ورودی فضاهای (مترو و غیره) و همچنین تبدیل شدن محوطه بازار به محیطی صرفاً تجاری، کمنگترشدن زمینه‌های سرزندگی و نشاط در منطقه، فرسودگی کالبدی تدریجی بافت در گذر زمان، ازدستدادن مزیت‌های رقابتی در عرصه‌های کالبدی و تاریخی و فرهنگی در مقایسه با سایر مراکز تجاری جدید الاحادیث به عنوان نقاط ضعف و زمینه‌های تهدید برای محدوده مورد مطالعه در خصوص مناسبسازی برای فعالیت‌های فرهنگی هستند.

ج) ویژگی‌های زیستمحیطی: سومین زمینه مورد مطالعه در خصوص بررسی تحقق هدف مناسبسازی بازار تهران برای اجرای فعالیت‌های فرهنگی بررسی‌های محیطی در این محدوده است. وجود درختان کهن‌سال و سایه‌اندازی آنها در ساعت میانی روز، امکان هویت‌بخشی از طریق درختان کهن‌سال، امکان بهره‌گیری از سایه‌اندازی درختان در ساعات عصر برای اجرای نمایش‌های ملی و مذهبی از جمله نقاط قوت و فرصت‌های محیطی موجود در محدوده بازار تهران هستند. اما آنودگی‌های صوتی و هوا، فرسودگی‌های کالبدی ناشی از آنودگی‌ها و عدم استفاده از برخی نقاط بافت به دلیل فرسودگی و متروکه‌بودن از جمله مشکلات محیطی محدوده بازار هستند. در جدول ۴ ابعاد سه‌گانه فوق در قالب جدول سوات مورد توجه قرار گرفته‌اند.

برای دستیابی به هدف اصلی مناسبسازی محدوده بازار تهران برای اجرای فعالیت‌های فرهنگی در چارچوب نظام برنامه‌ریزی، ابتدا هدف فوق به سه هدف عملیاتی تجزیه شد. به این معنا که برای دستیابی به هدف مورد نظر باید به سه هدف عملیاتی جامعه عمل پوشاند: (الف) هویت‌بخشی به محدوده، (ب) ایجاد سرزندگی در محدوده و (ج) احیای سنت‌های مذهبی و ملی. برای تحقق هر یک از این اهداف عملیاتی راهبردها و راهکارهای اجرایی در نظر گرفته شده است (جدول ۵).

شكل ۷ قرارگاه رفتاری در محدوده مورد مطالعه را به تصویر می‌کشد.

با توجه به مطالعه استاد و مشاهدات میدانی در محدوده بازار تهران برای دستیابی به هدف پژوهش می‌توان ویژگی‌های این محدوده را در سه بعد کلی مورد بررسی و تحلیل قرار داد:

(الف) ویژگی‌های اجتماعی و فرهنگی: از جمله نقاط قوت محدوده بازار به منظور مناسبسازی آن برای اجرای فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی همان‌طور که قبلًا نیز اشاره شد داشتن پیشینه تاریخی در اجرای نمایش‌های ملی و مذهبی در این محدوده است که امکان احیای آبین‌های نمایشی فراموش شده و تقویت آبین‌های موجود به عنوان فرستی برای دستیابی به هدف پژوهش قلمداد می‌شود. اما به فراموشی سپرده‌شدن برخی از این آبین‌ها به ویژه در نسل جدید و بی‌توجهی به آنها از آسیب‌های این حوزه محسوب می‌شوند.

(ب) ویژگی‌های کالبدی و عملکردی: دومین بعد در زمینه مناسبسازی فضای شهری محدوده بازار برای اجرای فعالیت‌های فرهنگی توجه به بعد کالبدی و عملکردی آن است. با انجام مطالعات کارشناسی و مشاهدات میدانی مشخص شد که محدوده بازار به دلیل مواردی همچون وجود عناصر کالبدی با ارزش تاریخی همچون راسته بازار، کاخ گلستان، سبزه‌میدان، ساختمان شمس‌العماره، وجود فضاهای مکث در محدوده، وجود شبکه دسترسی‌های عمومی مناسب (مترو و خطوط اتوبوس‌رانی)، داشتن عملکرد تجاری گسترده و قوی و همچنین فرصت‌هایی چون امکان استفاده از عناصر با ارزش تاریخی برای تقویت هویت کالبدی محدوده، امکان تجهیز و مناسبسازی فضاهای مکث موجود، امکان ایجاد سرزندگی کالبدی در منطقه به لحاظ کالبدی و عملکردی دارای نقاط قوت کافی و فرصت‌های مناسبی برای اجرای فعالیت‌های فرهنگی است. اما وجود عارضه‌ها و مشکلاتی چون اغتشاشات بصری در جداره‌ها، کفسازی نامناسب، نبود تعریف فضایی در برخی نقاط، تداخل حرکت سواره و پیاده، مبلمان نامناسب در فضاهای شهری، عدم

جدول ۴) تحلیل سوات محدوده مورد مطالعه در ابعاد اجتماعی و فرهنگی، کالبدی و عملکردی و زیستمحیطی

ابعاد	قوت	ضعف	فرضت	تهذید
اجتماعی و فرهنگی	وجود زمینه‌های تاریخی در نمایش‌های آبینی و ملی اجرای نمایش‌های آبینی و ملی در محدوده	فراموش شدن برخی اشکال نمایش‌های آبینی در دوره معاصر به ویژه در میان نسل جدید	امکان احیای آبینهای نمایشی در فراموش شده و تقویت آبینهای موجود و ارتقای حس همبستگی و انسجام اجتماعی در محدوده مورد طالعه و جامعه	ازبین‌رفتن اشکال آبینهای نمایشی در صورت بی‌توجهی بیشتر به آنها و ازدستدادن چنین سرمایه‌های اجتماعی و در پی آن کمترشدن حس همبستگی و انسجام اجتماعی
کالبدی- عملکردی	وجود عناصر کالبدی بالریزش تاریخی همچون راسته بازار، کاخ گلستان، سبزه‌میدان، ساختمان شمس‌العماره و غیره؛ وجود فضاهای مکث در محدوده؛ وجود شبکه دسترسی‌های عمومی مناسب (مترو و خطوط اتوبوس‌رانی)؛ داشتن عملکرد تجاری گسترده و قوی	اغتشاشات بصیری در جداره‌ها؛ کفسازی نامناسب؛ نبود تعریف فضایی در برخی نقاط؛ تداخل حرکت سواره و پیاده؛ مبلمان نامناسب در فضاهای شهری محدوده مورد مطالعه؛ عدم تعريف ورودی فضاهای (مترو و غیره)	امکان استفاده از عناصر با ارزش تاریخی برای تقویت هویت کالبدی محدوده؛ امکان تجهیز و مناسبسازی فضاهای مکث موجود؛ امکان ایجاد سرزندگی کالبدی در عرضه‌های کالبدی و تاریخی و فرهنگی در مقایسه با مراکز تجاری جديدة‌الاحداث در سایر مناطق شهر	تبديل‌شدن محوطه بازار به محیط صرف‌تجاری؛ کمرنگ‌ترشدن زمینهای سرزندگی و نشاط در منطقه؛ فرسودگی کالبدی تدریجی بافت در گذر زمان؛ کوههای امکان بهره‌گیری از سایه‌اندازی درختان در ساعت‌های برای اجراء‌های نمایش
زیستمحیطی	وجود درختان کهن‌سال؛ وجود آودگی صوتی؛ آودگی هوای سایه‌اندازی در ساعت‌های میانی روز	تقویت عناصر شاخص تاریخی در محدوده به کارگیری عناصر کالبدی در تعریف هویت فضاهای جدید	امکان هویت‌بخشی از طریق درختان کوههای امکان بهره‌گیری از سایه‌اندازی درختان در ساعت‌های برای اجراء‌های نمایش	کوههای نورپردازی گلستان و شمس‌الumarah قراردادن مجسمه‌های داور و صوراسرافیل در میدان‌های فوق؛ قراردادن کفپوش‌هایی با نمادهای داور و صوراسرافیل در کف ساری محوطه میدانی؛ نصب نمادهای مرتبط با محروم و نوروز در این میدانی اجرای تعزیه در دهه محروم در سبزه‌میدان؛ اجرای نمایش‌های روح‌وحضی در روزهای خاص هفته بعد از ساعت‌های اداری در میدان‌چه مروی؛ اجرای نمایش‌های گروههای کوچک در میدان‌چه داور بعد از ساعت‌های اداری؛ اجرای نمایش تک‌نفره در میدان‌چه صوراسرافیل؛ اجرای نمایش تک‌نفره در پیش‌فضای کاخ گلستان؛ اجرای نقالی در پیش‌فضای کاخ گلستان

جدول ۵) مناسبسازی فضاهای شهری محدوده مورد مطالعه (اهداف، راهبردها و راهکارهای عملیاتی)

اهداف عملیاتی	راهبردها	راهکارهای عملیاتی
تقویت عناصر شاخص تاریخی در محدوده	به کارگیری عناصر کالبدی در تعریف هویت فضاهای جدید	کفسازی پیش‌فضای کاخ گلستان؛ تقویت ارتباط شمس‌الumarah و میدان‌چه مروی؛ نورپردازی گلستان و شمس‌الumarah
به کارگیری عناصر کالبدی در تعریف هویت فضاهای جدید	فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی	قراردادن مجسمه‌های داور و صوراسرافیل در میدان‌های فوق؛ قراردادن کفپوش‌هایی با نمادهای داور و صوراسرافیل در کف ساری محوطه میدانی؛ نصب نمادهای مرتبط با محروم و نوروز در این میدانی اجرای تعزیه در دهه محروم در سبزه‌میدان؛ اجرای نمایش‌های روح‌وحضی در روزهای خاص هفته بعد از ساعت‌های اداری در میدان‌چه مروی؛ اجرای نمایش‌های گروههای کوچک در میدان‌چه داور بعد از ساعت‌های اداری؛ اجرای نمایش تک‌نفره در میدان‌چه صوراسرافیل؛ اجرای نمایش تک‌نفره در پیش‌فضای کاخ گلستان؛ اجرای نقالی در پیش‌فضای کاخ گلستان
ایجاد تنوع فعالیت‌ها	ایجاد امنیت، آرامش و رفاه استفاده‌کنندگان	اجرای انواع مختلف نمایش‌های خیابانی و آبینی؛ برگزاری جشنواره سه‌روزه اقوام؛ نورپردازی ویژه عناصر شاخص کاخ گلستان و شمس‌الumarah؛ دستفروش‌ها و نوازندگان خیابانی؛ وجود کافه‌های خیابانی و شبانه در میدان‌چه مروی و صوراسرافیل
سرزندگی	ایجاد امنیت، آرامش و رفاه استفاده‌کنندگان	حضور آب در میدان‌چه‌های مروی، صوراسرافیل و سبزه‌میدان؛ فعال‌کردن کاربری‌های تجاری پیاده و راه‌های ۱۵ خرداد و ناصرخسرو؛ نفوذپذیری محدوده کاخ گلستان و تکیه دولت و ساختمان رادیو برای شفافیت فضایی و افزایش دید و امنیت
احیای سنت‌های آبینی و ایرانی	اختصاص فضاهای مناسب به نمایش‌های آبینی	ثبت‌نشیت نمایش‌های آبینی با مکان‌های اجرای سبزه‌میدان؛ تعزیه؛ مروی؛ تخت حوضی؛ کاخ گلستان؛ نقالی؛ صوراسرافیل؛ تئاتر خیابانی؛ امکان اجرای نمایش‌های بعد از ساعت‌های اداری؛ وجود مدیریت مناسب برای اجرای منظم نمایش‌های آبینی و ملی

آشکار است. همچنین روش شد که در بازار بزرگ تهران که در گذشته و امروزه محور اجتماعی و اقتصادی و محل اجرای مراسم‌های جمعی مذهبی شهر بوده و است و روزانه مردم زیادی در آن حضور می‌یابند، امکان برگزاری رویدادهای جمعی فرهنگی وجود دارد. از طرفی وجود سه محور پیاده در پیرامون بازار که فارغ از حرکت سواره هستند، این امکان را افزایش می‌دهند و می‌توان با تمهدیداتی کالبدی، حیات فضاهای شهری جدید خلق شده را حتی بعد از تعطیلی بازار، که خود زمینه‌ای را برای تماشای ویژه نمایش‌ها و برنامه‌ها فراهم می‌کند، به وجود آورد و در درازمدت به آن سرزنشگی همیشگی بخشد. همچنین می‌توان به واسطه وجود بناهای شخص تاریخی نظیر مجموعه کاخ گلستان و بنای شاخصی از آن یعنی شمس‌العماره، از توان گردشگری فرهنگی برای نشان دادن آیین‌های نمایشی ایرانی استفاده کرد و در آینده از همین رویدادهای جمعی به عنوان نقطه قوتی برای جذب گردشگران و توسعه صنعت گردشگری بهره برد. فضاهای باز روبه‌روی ساختمان‌های دادگستری و سازمان امور مالیاتی خود عرصه‌های مناسب بالقوه دیگری برای اجرای مراسم‌های جمعی (هر چند کوچک) هستند که می‌توانند به سرزنشگی محدوده بعد از پایان ساعات کاری کمک کنند.

تشکر و قدردانی: موردی توسط نویسندها ذکر نشده است.

تاییدیه اخلاقی: موردی توسط نویسندها ذکر نشده است.

تعارض منافع: موردی توسط نویسندها ذکر نشده است.

سهم نویسندها: سکینه معرفی، نگارنده مقدمه/روشنناس/پژوهشگر اصلی/تحلیلگر آماری/نگارنده بحث (%) ۱۰۰

منابع مالی: موردی توسط نویسندها ذکر نشده است.

منابع

- 1- Aminzadeh B. Recognition of the effect of collective rituals on the configuration of the traditional city. HONAR-HA-YE-ZIBA HONAR-HA-YE TAJASSOMI. 2007;32(32):5-13. [Persian]
- 2- Madanipour A. Design of urban space: An inquiry into a socio-spatial process". Mortezaei F, translator. 2nd Edition. Tehran: Urban Processing and Planning Company; 2005. [Persian]
- 3- Moughtin C, Cuesta R, Sarris Ch, Signoretta P. Urban design: Method and techniques. Abingdon: Routledge; 2003.
- 4- Carmona M. Public places-urban spaces: The dimensions of urban design. 1st Edition. Boston: Architectural Press; 2003.
- 5- Chambers C. Continuum companion to twentieth century theatre. New York: Continuum International Publishing Group; 2000.
- 6- Popescu RI, Corbos RA. The role of festivals and cultural events in the strategic development of cities. Recommendations for urban areas in Romania. Informatica Economica. 2012;16(4):19-28.
- 7- Gol J. Cities for people. Ghaffari A, Gaffari L, translators. Tehran: Elme Memar; 2013. [Persian]
- 8- Raj R. The impact of festivals on cultural tourism. Tour Today. 2004;(4):66-77.
- 9- Jeffres LW, Bracken CC, Jian G, Casey MF. The impact of third places on community quality of life. Appl Res Qual

شکل (۲) قرارگاه‌های رفتاری محدوده که فضایی برای جمع شدن افراد در زندگی روزمره هستند

نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر سعی شد برای مناسبسازی فضاهای شهری به منظور قوع رخدادهای فرهنگی و اجتماعی راهکارهای ارایه شود. درواقع فضاهایی که می‌توانند به واسطه حضور برخی فعالیتها، هویتی دوباره یابند و موجبات جذب و پیوند افراد به سنت، باورها، ارزش‌ها و فرهنگ خویش شوند. در این پژوهش با توجه به کاربری‌های محدوده مورد مطالعه، امکان مداخلات کالبدی گسترشده در فضا وجود ندارد، بنابراین عده راهکارها معطوف به سامان‌دهی فضاهای باز، برای برگزاری مراسم‌های جمعی است. بر این اساس مشخص شد که افزوده شدن برخی فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی به فضاهای شهری می‌توانند موجب سرزنشگی و هویت‌بخشی آنها شود.

برخی فضاهای شهری ایران همچون سبزه‌میدان (اجرای تعزیه)، میدان ارگ (محل تجمع روزانه مردم و اجرای مراسم‌های حکومتی)، در گذشته خود مکانی برای مراسم‌های جمعی بوده‌اند که متأسفانه امروزه نقش آنها در برگزاری چنین رویدادهایی کمتر شده است. از طرفی انجام چنین فعالیت‌هایی در این فضاهایی، در حال حاضر با مشکلاتی همراه است که این مشکلات عمدتاً شامل کمبودها و کاستهای کالبدی نظیر موانع موجود در فضای باری از امکانات کافی برای تماشاگران و غیره است. درنتیجه در حالی که فضاهای شهری ایران دارای سابقه و سرمایه اجتماعی اجرای رویدادهای جمعی هستند، اما برای آن سامان‌دهی کالبدی نشده‌اند.

با توجه به پیشینه فضاهای محدوده و محوطه بازار تهران باید اذعان داشت که توان برخی فضاهای نظری سبزه‌میدان، برای اجرای تعزیه

- 14- iranak.org [Internet]. Tehran: iranak.org; Unknown Year [cited 2019 2 3]. Available from: <https://b2n.ir/206893>. [Persian]
- 15- Chelkowski P. Taziyyeh of Iran's leading native art. Hatami D, translator. Tehran: Scientific and Cultural Publications; 1988. [Persian]
- 16- hamshahrionline.ir [Internet]. Tehran: hamshahrionline.ir; 2020 [cited 2020 5 14]. Available from: <http://www.hamshahrionline.ir/details/190568>, 2013. [Persian]
- 17- istta.ir [Internet]. Tehran: istta.ir; Unknown Year [cited 2019 5 20]. Available from: <http://istta.ir/home/fa>. [Persian]
- Life. 2009;4(4):333.
- 10- Zahedi F. Street theater, the process of changing the contractual environment of the play. 1st Edition. Tehran: Creative Discourse Publishing; 2001. [Persian]
- 11- Habibi H. Tehran Grand Bazaar, markets and surrounding markets in the last two hundred years. 1st Edition. Tehran: Iranshenasi; 2010. [Persian]
- 12- Ashourpour S. Iranian drama, other Iranian dramas: Before and after Islam. 1st Edition. 5th Volume. Tehran: Soore Mehr; 2011. [Persian]
- 13- Beizai B. Drama in Iran. 6th Edition. Tehran: Roshangaran Publications and Women's Studies; 2008. [Persian]